

[Hans Nielsen.]

tid; man kan da ikke fortænke os i, at vi var meget glade, da den var forbi. Og efterhaanden tror jeg, det vil udvikle sig videre. Nu ser jeg, at Forsvarsministeren for faa Dage siden, assisteret af den tidligere Justitsminister, har været paa Christiansø, og her har de arrangeret en Folkefest med Bal for hele Befolkningen. Det er ikke til at undres over, at Beboerne paa Christiansø har været sjæleglade derfor. Antagelig vil de to Herrer i Fremtiden gæste ogsaa andre Landsdele og paa samme Maade opleve Befolkningen. Under disse Forhold kan jeg ikke se andet end, at der bliver meget trange Forhold for den skarpe Opposition, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har bebudet, saa meget mere som den Festlighed, man har arrangeret paa Christiansø, har været saare billig — efter hvad der staar i Aviserne, har den nemlig kun kostet 20 Kr. —, hvoraf det ærede Medlem Hr. Pitzner kan lære, at det ikke er al Statsdrift, der er kostbar.

Kort før Valget holdt den nuværende Statsminister en Tale, hvori han erklærede overfor en Forsamling ovre i Jylland, at hvis vi sejrede ved Valget, skulde Bøtten vendes. Det var en dejlig folkelig og klar Udtalelse, som jeg fandt stort Behag i, hvorfor jeg gentog den andre Steder, men det lod ikke til, at den smagte de Konservative og Venstres Folk, thi de protesterede flere Steder og erklærede, at vi lod nok være med at vende Bøtten: hvad Ministeriet Madsen-Mygdal havde bygget op, skulde vi nok lade være at røre ved. Det glæder mig nu at kunne konstatere straks ved denne Forhandlings Begyndelse, at Regeringen har holdt sit Løfte om at vende Bøtten. Der ligger allerede paa Tingets Bord to Forslag fra Socialministeren om midlertidig forsøget Hjælp til de arbejdsløse og til Aldersrentenyderne, og der foreligger et andet Forslag om at berøve de store Formueejere den Gave, som den forrige Regering skænkede dem. Se, det maa jeg dog betegne som at vende Bøtten til Gavns. Den forrige Regering tog, saa vidt jeg husker, ca. 20 Mill. Kr. fra Tjenestemændene og 30 Mill. Kr. fra de forskellige fattige her i Landet, i alt 50 Mill. Kr., og en Del af disse Penge gav man til de store Formueejere. Nu gaar man lige den modsatte Vej: nu vil man berøve Formueejerne, hvad de har faaet, og en Del af Rovet fra de fattige skal disse have tilbage! Det kalder jeg at vende Bøtten, og jeg kan kun takke den højtærede Regering, fordi den saa resolut har opfyldt det Løfte, som den nuværende

Statsminister gav ved hint Vælgermøde i Jylland.

Jeg vil udtale min Glæde over det fortræffelige Samarbejde, som der i denne Sommer har været mellem Regeringens Medlemmer indbyrdes og mellem de to Partier, som dannede Regeringen. Jeg ser nok af den Tale, som det ærede Medlem Hr. Krag for nogle Dage siden holdt i Ringkøbing, at han nærer Haab om, at dette Samarbejde kan gaa itu, og han gør sig jo ogsaa store Anstrengelser for at overbevise sine ærede Vælgere i Ringkøbing om, at der lurer frygtelige Farer paa de to Partier ved dette Samarbejde. Det ærede Medlem siger, at de Radikale har solgt sig for en Ret Linser; for at faa tre stakkels Ministerportefeuiller har de solgt deres Selvstændighed — og hvilke skrækelige Følger dette kan faa for det radikale Parti, er jo let at se, naar man læser videre i den tidligere Ministers Tale. Men paa den anden Side er Socialdemokraterne ogsaa elendigt stillede, for vel har de altsaa, efter denne Udtalelse, købt og betalt de Radikale, og nu undertrykker de dem, men paa den anden Side faar de ingenting ud af det. Saa hvis man skulde tro det ærede Medlem, er der mange Vanskeligheder. Det ærede Medlem har ogsaa fundet en Udtalelse frem af den nuværende højtærede Handelsminister, hvorefter denne ved tidligere Lejlighed skal have udtalt sig mindre smigrende om de Radikales Politik. Det er det, man plejer at kalde Forsøg paa at sætte Lus i Skindpelsen. Det ærede Medlem kan spare sig alle den Slags Forsøg, for det første er den omtalte Udtalelse ganske revet ud af Sammenhængen, den hentydede til noget ganske bestemt og blev fremsat i en ganske bestemt Situation. Det er saamænd meget muligt — det vil jeg gerne indrømme det ærede Medlem —, at der i Fremtiden kan komme smaa Strids-spørgsmaal mellem de Radikale og os. Hvis vi f. Eks. vil udstykke en Herregaard, er det meget muligt, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kan finde paa, at den skal udstykkes paa tværs, medens vi mener, den skal udstykkes paa langs, og det er saamænd meget muligt, at man i Stridens Hede om, hvorvidt den skal udstykkes paa langs eller paa tværs, kan gaa saa vidt, at man siger, at det er Svindel at udstykke den paa tværs, men jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Krag, at han ikke skal stille Forhaabninger til Spekulation i den Slags Stridigheder mellem de to Partier. Thi dette Samarbejde er hverken fra i Dag eller fra i Gaar, det er en Menneskealder gammelt,